

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Magnum Matrimonij Sacramentum Casibus Practicis
Expositum**

Reutlinger, Ignaz

Augustæ Vindelicorum, 1716

VD18 10508716

Quæstio secunda. An ex defectu consensûs Parentum, aut positivo illorum dissensu reddatur quis inhabilis ad contrahenda Sponsalia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40059

QUÆSTIO SECUNDA.

**An ex defectu consensûs Parentum , aut
positivo illorum diffensu reddatur quis inhabilis
ad contrahenda Sponsalia ?**

C A S U S

Contrahentium inscijs Parentibus.

Wendelinus Sponsalia contraxit cum Florinda , paris quidem conditionis , sed imparis fortunæ : fecit vero hoc utriusque Parentibus inscijs , atque ideo non consultis , quod sciret non datus consensum , sed potius ad iracundiam concitandos.

Q. An valida sint ista Sponsalia ?

S Y N O P S I S .

1. Refertur cuiusdam Recentioris hac in re Sententia nimis absoluta , & universalis.
2. Iure antiquo Sponsalia sine Parentum consensu contracta injusta erant , non tamen invalida juxta multos.
3. Iure novo Concilij Tridentini Sponsalia inscijs , aut invitis Parentibus contracta certò valida sunt.

4. Ali-

4. Aliquando etiam licita , si justa causa adsit.
5. Hac deficiente , agunt liberi ex multorum Sententia saltem illicitè . Verum videtur distingui debere inter hæc duo , an agant inscijs , & in consultis , an vero invitis Parentibus , & dicendum , teneri saltem petere ab ijs consilium.
6. An obligatio ista sit sub mortali?
7. Non tenentur sequi datum Consilium , adeoque possunt invitis Parentibus licet Sponsalia contrahere.
8. Dummodo inde non timeantur gravia mala , scandala &c. sic enim essent illicita , & invalida.
6. Quo sensu si locutus fuit dictus Recentior , approbatur illius doctrina.

I. Asum hunc è Recentiore impresso descripsi , solis fere nominibus immutatis , pro cuius solutione dictus Author ita loquitur : Wendelinus non contraxit validè cum Florinda. Ratio est , quia universaliter , quando Matrimonium non potest celebrari absque gravi peccato , ejus promissio est invalida : sed in proposito est sic , nam Parentes Florindæ graviter indignabuntur , indeque multa mala , ut puta rixæ , cædes &c. certò certius expectanda sunt : itaque hujusmodi promissio fuit nulla , neque enim justitia ad malum cooperatur. Hæc pauca ille ad casum non usque adeò expeditum , & sæpius occurrere solet. Verum decisio

ista semper mihi visa est nimis absoluta , & universalis , quo circa operæ pretium erit indagare , an , vel quo sensu ea sustineri queat ?

2. Maximam fuisse olim Parentum , ac præsertim Patris autoritatem circa conjugia liberorum , constat ex diversis textibus Juris. L. 2. ff. De Ritu nuptiarum , L. 2. ff. De Sponsal. c. 3. Qui Matr. accus. poss. &c. Alter. 30 q. 5. An vero tanta ea fuerit , ut vel nuptiæ , vel Sponsalia , sine Parentum consentiu celebrata , fuerint irrita , & invalida , idque ex citatis textibus ostendi possit , non est hujus loci : videri poterunt Basil. Pontius L. 2. de Matr. c. 1. n. 5. & 21. qui affirmat , & Gonzal. in c. 1. De De spons. impub. n. 8. & seqq. qui , etsi affirmet , jure antiquo nuptias sine Parentum consentiu contractas fuisse injustas ,

injustas, negat tamen, fuisse invalidas; sed hæc pro casu præsente opus non est fusiūs examinare.

3. Nam certum est, Jure novo post Concilium Tridentinum Sponsalia, & Matrimonia à liberis contracta, inscijs Parentibus, imò & invitis, valida esse. Constat istud ex Tridentino, quod, et si Oratores Regis Galliarum fortiter institerint, teste Julio Capono to. 3. Discept. Forens. discept. 160. n. 33. ut irrita declararentur Matrimonia contracta à filijs absque Parentum consensu, post variorum Sententias ultrò, citroque multum agitatas, & mature expensas, rejicit nihilominus hoc postulatum, & decrevit contrarium, ut legi potest in historia Concilij Tridentini Card. Pallavicini L. 22. c. 1. n. 16. & L. 23. c. 5. n. 17. & in ipso Concilio Tridentino Seff. 24. c. 1. de reform. Matri. ubi anathemate damnat illos, qui falso affirmant, Matrimonia à filijs Familias sine Parentum consensu contracta irrita esse, & Parentes ea rata, vel irrita facere posse: cuius ulterior ratio est, quia quoad statum vitæ eligendum quivis est sui juris, nec pendet ab arbitrio alterius, idque maximè locum habet in statu Matrimonij, quod gravia onera annexa habet, estque servitus quædam perpetua, & indissolubilis, à qua à natura liberi sumus: ergo non debet illius electio pendere ab aliorum voluntate, quam eorum, qui statum hunc liberè suscipiunt,

4. Certum est 2. Liberos aliquando non solum validè, sed etiam licet contrahere Matrimonium Parentibus non consultis, sed inscijs, quando adest justa causa occultandi, quia v. g. prævident, Parentes injustè, & sine rationabili causa impedituros, aut quando hinolunt liberos jam adultos, & in periculo incontinentiæ constitutos in Matrimonio honesto collocare, vel quando uxorem obtrudunt ægram, imprudentem, rixosam; aut si Pater senex, & avarus conjugem offerat filio vetulam, & deformem, sed opulentam, cum alter præoptet juvenem, & venustam, et si minus divitem, ex quibus plerunque infortunata Matrimonia sequuntur inter conjuges, quorum animi vix possunt esse conjuncti, & mutuo amore inter se obstricti, quod enim quis non elit, nec optat, profectò non diligit. c. Præfens. 20. q. 3. Laym. Tannerus &c.

5. Quod si talis causa non adsit, multi DD. affirmant, illicita esse Matrimonia inscijs Parentibus, aut invitis contracta. Ita Rebellus q. 14. Sect. 1. Sotus, Navarr. & alij citati à Sanch. L. 4. disp. 23. n. 9. putatque Huri ad. disp. 6. de Matr. difficult. 10. n. 36. cum pluribus alijs, committi peccatum mortale, quia infertur Parentibus injuria in re gravi, magnaque irreverentia, ob quam merito, & jure optimo gravissimè offenduntur.

Verum

Verum limitanda est hæc assertio, faciendumque discrimen inter Parentes invitatos, & inscios, atque dicendum, teneri omnino filios consilium suorum Parentum circa Matrimonia petere, ac proinde inita Parentibus inscijs esse illicita; quamvis non obligentur datum consilium sequi, cum possint licet ijs invitatis, sed consultis tamen, inire Matrimonium, quod volunt. Ita Sanch. l. c. Dicastillo disp. 4. de Matr. dub. 17. Perez disp. 17. sect. 18. Tamburin. &c.

Prima pars probatur, quia in re tanti momenti, & quæ Parentes quoque ratione familiæ non parum concernit, omnino decens est, ut filij eos consulant, quod si omittant, agunt absque dubio contra reverentiam vi quarti præcepti Parentibus debitam, adeoque illicite contrahunt.

6. An verò hæc obligatio petendi consilium sit sub mortali, dubium esse potest. Palao disp. 2. de Sponsal. pu. 12. n. II. Coninck disp 28. dub. s. n. 52. Basilius Pontius L. 2. c. 1. §. 2. n. 27. afferunt, esse mortale. At mihi videtur cum Tambur. L. 5. in Decal. c. 5. §. 3. n. 6. & Dicastillo l. c. non petentes à Parentibus consilium posse quidem aliquando peccare mortaliter, si eo posthabito, & non petito, periculum sit ineundi Matrimonium indignum genere, & familiâ, unde timeri possent graves dissensiones

inter cognatos, & affines contrahentium, vel si inirent Matrimonium, cuius onera præ nimia egestate sustinere non possent: in his, & similibus casibus, fortè peccabunt graviter non tam ex eo, quod contrahant Parentibus inconsultis, sed quia, dum spredo prudentiorum consilio temere Matrimonium contrahunt, se tali periculo exponunt: hæc verò si absint, cum citatis Authoribus non perspicio, cur dicantur peccare mortaliter, qui nuptias, aut Sponsalia celebraturi Parentes de his non consulunt, nam possunt utique i consulere virum alium, fortè parentibus prudentiorem, ut aed paterno consilio non indigeant. 2. Cur, obsecro, dicantur peccare mortaliter, qui Parentes non consulunt, cum tamen non peccent mortaliter, imo ex communiore Sententia omnino non peccent, qui datum à Parentibus consilium non sequuntur, cum unum non videatur magis repugnare debitæ reverentiae, quam alterum. 3. Si cum indignis sint contracturi, v. g. inferioris conditionis, aut tenuioris fortunæ, exposendo consilium in nova pericula rixarum etiam cum Patre se concipient, namque is contradicet, cum agatur de suæ familiæ dedecore, præsertim si filius constans permanferit in concepto proposito, prout licet potest juxta Sanch. etiam contra datum consilium: satius igitur fore existimat Tamburinus, ut Pater ignoret,

L

ignoret, quām ut noscat, & ejus
authoritas corām deliciatur.

7. Altera pars, videlicet quodd se-
qui non teneantur datum à Parentibus
consilium, sed possint licet, si illi
nolint consentire, ipsis invitis Spon-
salia, aut nuptias contrahere, pro-
batur: quia filii sunt sui juris in con-
trahendo Matrimonio æquè, ac in
deligenda Religione. Ita S. Tho-
mas 2. 2. q. 104. art. 5. in C. ubi ait,
in his, quæ ad proprij corporis suspen-
tationem, prolisque generationem
attinent, omnes homines esse pa-
res, nec filios subijci Parentibus:
dum ergo utuntur jure suo, in Paren-
tes impij, & irreverentes non sunt,
sed isti hoc immerito conqueruntur.
Sanch. disp 23. cit. Dicastillo, Perez,
& perquam eleganter Felicianus
Oliva p. 1. de Foro Ecclesiæ. q. 29. à
n. 20 honestum est valde, inquit, sine
consensu Patris non contrahere Matrimo-
nium, non tamen etiam tenetur sub pre-
cepto illum exigere; nec peccat, si contra-
hat eo non petito, vel non obtento.

Ex his autem nullo modo conse-
quitur, frustra peti à parentibus
consilium, si non est obligatio istud
sequendi; nam plurimum etiamnum
prodest hoc agere, cùm forte possint
à Parentibus aliqua aperiri, ob quæ
filio decepto licitum sit dissolvere
contracta Sponsalia, vel ut, si ijs
adstrictus needum est, mutet suam
voluntatem.

8. Ceterum quando dicitur, non
esse peccatum absque Parentum con-

sensu inire Sponsalia, aut contrahe-
re Matrimonium, semper intelli-
gendum est, quando ex ipsis non ti-
metur, fore, ut gravia mala, scan-
dala, & incommoda sequantur, sic
enim erunt illicita, non ob defectum
consensus, sed quia peccaret morta-
liter contra charitatem, qui ista præ-
videns nihilominus contraheret.

Quin imò, si timeantur ex futuris
nuptijs graves rixæ inter Parentes
contrahentium, magnaque, & diu-
turna horum offensa, fatalia odia,
dissensiones, gravia Scandala &c.
Sponsalia Parentibus invitatis inita,
aut non consultis, non solidū illi-
cita, sed invalida quoque, & nul-
la sunt, ut docet Sanch. L. 1. disp. 14.
Gobat 11. 10 de Sponsal. n. 106. Less.
in Audacio V. Sponsalia Cas 4. Wex
p 5. Ariadnes Carolino-Canicac tr. 2. de
Sponsal. §. 3. n. 12. Ratio est, quia
virtus Justitiae obligare nequit ad
actum, qui sine peccato impleri non
potest: sed contrahere Matrimo-
nium in dictis circumstantijs, ubi ex
eo critura sunt gravia scandala, dis-
sensiones &c. est manifestè peccatum
mortale, cùm notabiliter lēdatur cha-
ritas proximi, dissolvatur amicitia
cognitorum, & agatur contra pietatē
parentibus debitam: ergo pro-
missio talium nuptiarum non subsi-
dit, sicuti nulla est promissio adul-
terij, vel homicidij &c. quia sicut ad
impossibile, ita ad in honestum nemo
obligari potest. c. Quanto. de Iure. ur.
atque ideo potest, ac debet Magistra-
tus

tus Ecclesiasticus meditatum Matrimonium impedire, nam ejus officium est cavere, ne talia Matrimonia ineantur, ex quibus scandala, & infelices exitus sequi solent. Laym. L. 5. tr. 10. p. I. c. I. n. 14. Engl. Man. Paroch. p. 3. c. 5. §. 3. n. II.

9. Ex hactenus dictis constare nunc potest, cur supra ad initium dixerim, à Recentiore impresso ad casum propositum nimis absolute, & universaliter fuisse responsum; neque enim eo ipso Sponsalia, quod sint illicita, semper etiam irrita sunt, sed possunt obligare, quamvis non sine peccato contracta sint, quia v. g. in consilium adhibiti non sunt, qui consuli super eo debuerant, sicut donatio, vel promissio obligat, et si ea prodigè, vel ex vana gloria facta sit. 2. Nec semper etiam ex eo capite nulla sunt Sponsalia, quod timeatur Parentum offensa, aut Pater prævideatur ad iracundiam concitandus, quod exprimitur in casu, sæpè enim ista offensa minime diurna est, sed statim cessatura. Et sanè experimur non raro, quando deferuit primus Parentum, vel agnatorum impetus, paulò post mi-

nas omnes in nihilum recidere, & amicorum hortationibus facile componi animos, ut actis acquiescant, omnique sedata tempestate contentissimos deinceps esse seculo filiorum Matrimonio. Tunc igitur solum irrita sunt, quando ejusmodi gravia mala, quæ recensuimus, pertinaciter duratura non vanè prævidentur; Hæc autem à memorato Authore adducuntur quidem pro ratione suæ resolutionis, verum in ipso casu neutiquam exprimuntur, & forte rationabiliter timeri non poterant, cum tota iracundia occasio ibi dicatur esse, quia Sponsa est impatiis fortunæ, quem defectum compensare utique potuit æqualitate nobilitatis, & conditionis, quæ à nobilibus magis attendi solet, qui mercatores nolunt agere, & soli lucro inhiare, quique, quod prudentes faciunt, pro nuptiali thalamo Sponsam querunt, non vero pecunias, moti monitione Martialis L. 8, ad Priscam.

Uxorem quare locupletem ducere

nolim

Quæritis? Uxori nubere nolo
meæ.

Sectio